

namenjen v Split, da bi vsi trije pobegnili s parnikom, pozneje pa se je rajši odločil za beg proti Avstriji, ker je menil, da bi ga avstrijske oblasti kot vojnega beguna ne izročile našim oblastvom.

**Žalosten obračun med sosedoma.** Dne 26. junija se je javil ljubljanski policiji 32letni kmečki sin Franc Belcijan iz Pristave pri Mengšu na Gorenjskem. Izpovedal je, da je v prepiru na travniku ubil svojega sosedo Franca Lužarja. Policija je o zadevi telefonirala orožnikom v Mengš, ki so javili, da je prepir med sosedoma bil zaključen na vse obsodbe vreden res divjaški način. Belcijan je napadel 59letnega sosedo Lužarja radi prejšnjih nesoglasij, ki so se obravnavala pred sodiščem, z vilami in ga je premlatil po celem telesu. Napadeni je skušal pobegniti. Napadalec je hitel za beguncem in ga je med begom prebodel z vilami skozi in skozi ter mu je še z dvema silovitima udarcema prebil lobanjo, da so izstopili možgani. Belcijana so odvedli iz Ljubljane v Mengš, kjer je bil zaslišan.

**Skočil pri oknu bolnice in se ubil.** Z okna bolniške sobe v prvem nadstropju kirurgičnega oddelka v Ljubljani se je vrgel 24. junija ob štirih zjutraj v samomorilnem namenu Edmund Ošaben, 49-letni nočni čuvaj državnih železnic in družinski oče iz Ljubljane. Prestal je želočno operacijo in je zagrešil samomor zaradi bolečin in v duševni zmedenosti.

**Žalostne posledice spora radi mejnika.** V vasi Gorje pri Bledu sta imela spor radi mejnika na njivi posestnika Joža Kamnik in Franc Pogačar. Občina je poslala na kraj prepira komisijo. Med merjenjem je prišlo do prerekanja. Kamnik se je v prepiru tako razburil, da je prizadjal s sekuro svojemu nasprotniku dve nevarni rani. Radi krvavega dejanja se je skesal. Podal se je na njivo s sporno mejo in si je z zabodljaji v trebuh končal življenje.

**Aretirana vlomilca in tata.** Ljubljanska policija je predala sodišču Leopolda Podobnika z Drenovega griča in Jakoba Čimžarja iz Predoselj pri Kranju. Roki

pravice predana imata na vesti 15 večjih in manjših vlomov.

### Izpred sodišča.

**Uboj dveh bratov pred sodniki.** Dne 19. aprila je prišlo v vinotoču posestnika Strgarja v Krčevini pri Ptuj do pretepa. Obležala sta kot žrtvi mrtva Franc in Alojz Krepek. Radi uboja se je vršila v Mariboru 24. junija obravnava proti 24letnemu Karlu Žižek iz Rogoznice in 32letnemu Martinu Maleku iz Krčevine pri Ptuj. Žižek je bil obsojen na 3 leta robije, Malek je bil radi silobrana oproščen.

**Obsojen na 1 leto strogega zapora.** Na časti pri Ormožu je 17. maja zabodel z nožem 30letni mlinarski pomočnik Matija Gottwein Antona Gomboca, ki je podlegel poškodbi. Gottwein je bil v Mariboru obsojen radi prekoračenja silobrana 23. junija na eno leto strogega zapora.

**Pri lenivosti črevesja,**  
črevesnem katarju, obolenju danke, odstrani naravna

**FRANZ-JOSEFOVA**  
grenčica zapako dolnjih organov dobro in naglo. Mnogoletne izkušnje uče, da uporaba

**FRANZ-JOSEFOVE**  
vođe odlično regulira funkcije črevesja.  
Ogl. reg. S. hr. 15.485/35

**Vsak dobil po 3 let.** 22letni posestnikov sin Franc Strniša iz Zg. Kostrivnice in 28letni posestnikov sin Kamenšek iz Čačje vasi sta tako obdelala 62letnega posestnika Karla Dolca iz Čačje vasi pri Rog. Slatini, da je umrl vsled poškodb. Omenjena sta bila v Celju 23. junija obsojena vsak na 3 leta robije.

**10 let robije radi požiga iz maščevanja.** V Celju je dajala 23. junija pred sodniki odgovor 48letna delavka Neža Kregar iz Trebč pri St. Petru pod Sv. gorami. Priznala je, da je 27. maja iz maščevanja zažgala listnjak posestniku Alojzu Kunej. Ogenj se je naglo širil ter upepelil gospodarsko poslopje Alojza Kuneja in

sosednja poslopja posestnikov Mart. Marenčiča in Franca Uršiča. Kunej ima 90 tisoč Din, Marenčič 50.000 Din in Uršič 60.000 Din škode. Posestniki niso bili zavarovani. Obtožena je bila obsojena na 10 let robije.

**Obsojen radi vlomov.** V Celju je dajal odgovor 26. junija 40letni brezposelni trgovski pomočnik Franc Godec. V Avstriji je bil že 15krat, pri nas pa trikrat obsojen radi tatvine. V noči od 1. na 2. maj 1931 je vlomil z neznanim tovarišem v trgovino Antona Fedrana v St. Jurju ob južni žel. Izmaknil je blaga za 15.000 Din. V času od 23. do 26. maja 1931 je vlomil v obrtno banko v Ljubljani in je odnesel iz navrtane železne blagajne Din 89.630 v dinarski in Din 6308 v tuji valuti. V noči od 3. na 4. junija istega leta je vlomil v prostore Ljudske samopomoči v Mariboru. Navrtal je železno blagajno, iz katere si je prisvojil 3660 Din, 100 avstrijskih šilingov in 1 prstan, vreden 13 tisoč Din. Pred sodniki je Godec vkljub dokazom tajil vse zločine. Obsojen je bil na 5 let robije. Po prestani kazni bo obdržan še 5 let v kazenskem zavodu.

## Slovenska Krajina.

**Sobota.** Vsestransko se razvijamo v Soboti. To pač ni čudnega ni. Če pogledamo na razvoj drugih večjih krajev, ne moremo reči, da zastajamo, kljub temu, da je dostikrat vprašanje napredka povezano na skupnost vseh. Sicer pa o tem ne moremo govoriti, ker bi se človek ustrašil. Pri vsem tem je pa zopet na vidiku dobra stran tudi. Tako se končno lahko postavimo, da imamo Prosvetno društvo, ki je dobilo tudi novo dvorano. Ne dvomimo v napredek društva. Povezani smo med seboj z bratovsko ljubeznijo in tako upamo v boljše čase, saj nam je garancija za to g. Vojkovič Jožef, kaplan, ki kot predsednik društva skuša dvigniti v nas voljo in pogum do podviga mladih sil, kar mu bo sigurno uspelo. V novi dvorani smo že imeli tudi igro »Dva trgovca«. Pri tej krtini igri v novi dvorani smo imeli lep obisk, kar priča, da nas upoštevajo. Tudi odbor društva nam je garancija, da bomo delali in tako

kah Abesincev, ki vodijo ljuto četniško vojno. Abesinski četniki napadajo Italijane iz zased pri belem dnevu. Manjše italijanske patrulje se sploh ne vračajo, ker jih abesinski četaši zajamejo in pobijejo.

**Zveza med Addis Abebo in Desijem** je že dalje časa prekinjena in jo vzdržujejo samo s pomočjo letal.

**Italijani so že pozaprli** mnogo cerkvenih dostojanstvenikov, ker se upirajo, da bi služili italijanski stvari in pozivali narod k pokorščini novim gospodarjem — Italijanom.

**Na rasa Gukšo,** ki se je koj začetku vojne predal Italijanom in biva po zasedbi Abesinije v Addis Abebi, je

odkrižava in nikoli več si ne bo upala v naš kraj in nevarnost je minila.

»Ne verjamem. Saj je še Mirko. Ta se bo maščeval in te ne bo spustil iz klešč.«

»Ko bi mogel, da. Toda brez črnuhlje ne more nič. Danes ti še marsičesa ne razumeš, jaz ti pa tudi ne morem vsega na dolgo in široko razlagati. Ko boš malo delj časa tu in se boš nekoliko razgledal, boš vse razumel. Treba je le eno: črnuhljo proč!«

Lisjak je malo pomislil, potem je vprašal:

»Kaj mi boš dal, če se posreči?«

»Dobil boš, da boš zadovoljen.«

»Hočem pa danes že vedeti, koliko bo.«

»Hm, hm, dve sto dinarjev — je že lep denar.«

»Da, lep že, ampak malo ga je. Če ne ponudiš več, ne bo nič.«

»Torej dve sto in petdeset.«

»Še tudi ne bo nič. Za slabo plačilo slabo opravilo!«

»Vrag, koliko pa zahtevaš?«

»Najmanj pet sto dinarjev in da mi daš danes sto dinarjev na račun.«

»Naprej ne dam nič.«

»Potem tudi jaz ne obljubim nič. Ne pare nimam in človek brez denarja nima korajže kakor bi moral.«

»Saj še ne vem, če te Ravnjak vzame.«

»Če me ne, ti prinesem teh sto dinarjev nazaj; potem se bova dalje menila.«

Osojnik se je zvil ko lisica v pasti. Na kraju se je vdal in je Lisjaku plačal sto dinarjev na račun.

»To pa si izgovorim,« je rohnal, »naj pride karkoli, nihče, najmanj pa Ravnjaki, ne smejo vedeti, da sem imel jaz kaj zraven.«

»To ti obljubim,« je rekel Lisjak, »kajti menim, da bova še večkrat eden drugega prala. In zdaj, ko so kolesa namazana, naj se zasučejo in grejo naj svojo pot! Dol v Reko pojdem pa skozi les od one strani; tako bom prišel ravno prav na Ravne, da poprosim za prenočišče.«

»To dajo vsakomur. Pojdi torej in dobro opravi!«

»Jaz že bom. Lahko noč!«

V.

Kristina in Urška sta bili pod kopiščami in sta okopavali repico. Pri tem sta klepetali, da se je beseda besede držala.

»Urška, ta naš novi hlapec, ki je za košnjo prišel, mi ni prav nič po volji,« je rekla Kristina. »Tak grd jezik ima in pogled potuhnen. Če mu pogledaš v oči, jih kar pobesi.«

»Da, sam pa si jih vedno pase na ženskah, posebno na Pavli.«

»Pavli je strašno zoperno, da se vedno okoli nje kakor pes muli. Pravi, da ga je že prej nekda vi-